

KL Detachement van 298 Squadron op exfiltratie

ZE slopen in de nacht door de kletsnatte Drunense duinen, op terugtocht door vijandelijke linies. Een onverwachte tegenstander had in snelle opmars delen van de 4e Divisie omcirkeld, noord van het Wilhelminakanaal. Wat rest een afgesneden detachement, dat vrijwel al z'n materieel heeft verspeeld, anders dan... zich nooit over te geven, maar ondanks de ontredering zien weer aansluiting te krijgen met de eigen troepen?

Nog wat zorgeloos vóór het spel begint. Later zou blijken hoe moeizaam het voetwerk is voor de meer aan pipers en radiowagens gewende mannen

Agressor in snelle opmars

DEZE ontsnappingsoefeningen zijn in het leger herhaaldelijk aan de orde, zo ook bij het KL-detachement van het 298 Squadron.

De Piper Cubs en de auto's waren verduwen of vernield, de waarnemers, de verbindingsploegen en het overige personeel konden slechts maken dat ze wegkwamen. Uit hun schuilbivak in de oostrand van de zandverstuiving trokken ze

weg, de groepjes vaandrags en kornetten, de liaisonsofficiëren met hun radiotelegrafisten en chauffeurs. Ieder plukje zocht zijn weg door het trieste, verregende land, een ellendige tocht, maar ideale omstandigheden voor ontsnapping. Kiliometers „diep” loerde het gevaar van agressors motorpatrouilles en hinderlagen. Omzichtig ging het westwaarts „van je zimpe-zampe-zompe”, door velden waar geen vijand een been in zou zetten, op aanzwellend motorgeronk wegduikend langs bosjes en boerderijen, schuilend bij schelven en schuren, uitkijkend naar de vijand. Het enige houvast boden de sluisen over het kanaal oost van Rijen, 20 km verder, waar ze zouden worden opgewacht en veilig vrij gebied binnengeloodst. „Mata Malam” heette deze uitwijkpoging in de van maanlicht verstoken nacht. Op schets, kompas en kaart koersend bereikten de gelukkigen het opgegeven punt, waar tot hun vreugde voertuigen wachtten, die hen naar een verzamelaarsplaats reden op de Rechte Heide, zuid van Tilburg.

Onaantrekkelijke Mata Hari

NAUWELIJKS daar aangekomen dreigde nieuw onheil. Ook in de bosgordel langs de Brabants-Belgische grens bleek

Twee luchtwaarnemers op netelige exfiltratie. Een welwillend patriot wijst hun een nog bruikbare route aan. In het stoere embleem op de mouw staat het devies „Nihil Nobis Nium” beter bekend als „Niets is ons te dol”

de vijand doorgedrongen. Een bombardement bij het aanbreken van de dag beroofde de berooide luchtverkenners met hun aanhang andermaal van de nu zo comfortabele voertuigen. Mata Hari schoof in de plaats van Mata Malam; de voettocht werd hervat en miste ook onder deze bekoorlijke naam elke aantrekkelijkheid. Het karig gevechtsrantsoen raakte op. Leven van het land was nu geboden, een ruim begrip overigens als er een vriendelijke boer of boerin wordt gevonden, die hun, nu ze toch de bezetting tegemoet gingen, nog gauw wat toestopten... Door het Chaamse, Ulvenhoutse en Mastbos zigzaggend bereikten de uitgeputte exfiltranten de Galderse hei, die inderdaad nog niet in de greep van de vijand bleek te zijn.

Daar eindigde de oefening „Winterschild” die van 22 tot 26 januari het KL-detachement onder bevel van kapitein W. Kamminga in rusteloze rondgang door West- en Midden-Brabant hield.

In die dagen werd behalve ontwijken en ontsnappen ook nog beoefend het gemotoriseerd verplaatsen bij daglicht en duisternis, het inrichten en afbreken van bivak en schuilbivak onder dezelfde condities, allerlei noodzakelijk onderhoud en het beveiligen van uitgekozen strips voor lichte vliegtuigen.

Het oefenmes sneed aan twee kanten, want de werkelijke agressor was de Charlie-compagnie van het 42 Pantserinfanteriebataljon, die onder commando van kapitein J. C. Muhren in snelle gemotoriseerde opmars weerstand na weerstand opruimde, overigens geboden door leden van dezelfde fanatieke Limburgse Jagerscompagnie. Het KL-detachement vervulde in die tijd toegewijd zijn ontsnappingstaak. De grauwe lucht en laaghangende wolken maakten iedere luchtverkenning van de vijand onmogelijk. Dat gebeurde toen maar op de grond. Alle vliegers van 298 Squadron bleven dus thuis, op de basis, lekker bij de kachel....

Mata malam = Maleis symbolisch voor maan
Mata hari = idem symbolisch voor zon

Handig bekeken!

